

PRESENTACIÓ

Per segona vegada el Grup Català de Sociolingüística compareix davant el públic estudiós, o simplement interessat en la matèria, amb els seus TREBALLS DE SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA. Malgrat que en la primera avinentesa ho silenciàrem —descuït involuntari que fou en part omplert per l'editor, a qui cal agrair la previsió—, el propòsit del GCS és de treure a la llum un cop cada any, almenys, un número de la nostra publicació.

Antoni M. Badia i Margarit —president del GCS— obre aquest número amb un treball sobre les activitats del Grup al Seminari Internacional de Sociolingüística, celebrat a Perpinyà el juliol de 1977, i dóna compte del ressò que obtingué el GCS en aquella important reunió de sociolingüistes.

Lluís V. Aracil —vicepresident del Research Committee on Sociolinguistics— presenta, en el seu extens treball, els objectius de la sociolingüística i en remarca l'interès fonamental no sols per als especialistes, sinó per als educadors i, en general, per a tots els qui d'alguna manera o altra s'ocupen del llenguatge.

Jordi Carbonell dóna a conèixer la seva comunicació a les Setmanes Catalanes de Berlín (juny-juliol de 1978), i aporta alguns elements d'història social i política de la llengua catalana, primícia d'un estudi més extens que des de fa temps ha emprès.

Malgrat que el primer número de TREBALLS DE SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA era dedicat a divulgar totes les comunicacions presentades al VII Congrés Mundial de Sociologia (Toronto, 1974), algunes no hi pogueren ésser recollides: aquest és el cas de l'estudi de Miquel Dolç sobre els problemes que planteja la traducció i la interpretació dels escriptors llatins que ara publiquem.

Gentil Puig collabora amb un article —prèviament aparegut als *Cahiers du Groupe de Recherche sur la Diglossie Franco-Occitane* (núm. 5, 1976)— sobre els problemes que presenten a Catalunya del Nord la situació de diglòssia i l'ensenyament de la llengua catalana.

Teresa Turell s'ha dedicat a investigar la conducta lingüística (i les actituds diglòssiques) entre els grups professionals barcelonins. El resultat d'aquesta investigació fou el treball que presentà per al grau de Master of

Arts en lingüística a la Universitat de Leeds (Yorkshire) el 1975 i que ara donem a conèixer en la seva versió catalana.

No volem acabar aquesta presentació sense fer referència a un esdeveniment que ens ha produït gran satisfacció: el primer de juliol de 1977 l'Institut d'Estudis Catalans prengué l'acord d'acollir i fer seves les iniciatives sobre normalització lingüística que li presentarà el GCS. Aquest acord, tan estimulante per al GCS, especialment en aquests moments en què els Països Catalans inclosos dins l'Estat espanyol han entrat en un procés autònom esperançador, ens obliga a coordinar esforços i impulsar iniciatives en tot l'espectre de les nostres activitats.

I no volem deixar d'esmentar, tampoc, l'encoratjament i l'ajut que el GCS ha rebut sempre de la Fundació Jaume Bofill de Barcelona: en un país mancat encara d'institucions oficials que puguin subvenir a empreses com la nostra, la Fundació ha col·laborat eficaçment a cobrir unes despeses necessàries, i sense això la continuïtat de la tasca del Grup no hauria estat assegurada. Deixem constància, doncs, de la nostra reconeixença.

GCS